

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., v právní věci

žalobce: **B. K.**
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2017, č. j. JMK 163985/2017, sp. zn. S-JMK 114897/2017/OD/Zo

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí ze dne 18. 5. 2017, č. j. MMB/0213790/2017, jímž Magistrát města Brna podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), zamítl námitky žalobce a potvrdil záznamy bodů v jeho evidenční kartě řidiče za jednání spáchaná jím ve dnech 10. 1. 2013, 5.

7. 2013, 16. 2. 2016, 22. 3. 2016, 23. 4. 2016, a 14. 7. 2016. Všechna jednání byla projednána v blokových řízeních pravomocně ukončených uložením pokut. Při kontrole počtu zaznamenaných bodů správní orgány vycházely též z kopií jednotlivých pokutových bloků.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včas žalobu. V první řadě namítl, že žalovaný nerespektoval uplatněné odvolací důvody a ignoroval předložené důkazní prostředky. Žalobce k odvolání přiložil rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, coby odvolacího orgánu v typově shodné věci. Z tohoto rozhodnutí je zcela zřejmé, že běžnou praxí odvolacího orgánu je i posuzování jednotlivých podkladů – rozhodnutí v blokových řízeních – z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů. Tento odvolací orgán se zabýval kvalitou provedení jednotlivých rozhodnutí a následně je označil za nezpůsobilé pro provedení záznamu bodů. Ustálenost stylu práce tohoto odvolacího orgánu vyplývá např. i z jeho rozhodnutí ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014, či ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014. Způsobilostí jednotlivých podkladů se správní orgán zabývá na základě odvolání, v němž odvolatel požaduje provedení takového posouzení a na možnou nezpůsobilost podkladů pro rozhodnutí upozorňuje. Dle zásady legitimního očekávání by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Krajských úřadů je coby odvolacích orgánů pouze třináct, proto by při rozhodování shodných věcí měla ustálená či alespoň obdobná praxe měla existovat i mezi nimi. V českém právním řádu neplatí zvykové či precedenční právo, zásada legitimního očekávání je však *de facto* zavádí. Rozhoduje-li správní orgán určitým způsobem, je v rozporu s rovností účastníků před zákonem, pokud tentýž správní orgán v jiné místní působnosti rozhoduje a postupuje zcela odlišně. Žalovaný v daném případě zcela ignoroval rozhodovací praxi jiných správních orgánů ve shodných věcech, čímž narušil žalobcovu právní jistotu.
3. Žalobce dále konstatoval, že v odvolání napadal jednotlivé podklady pro jejich nezpůsobilost pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný k tomu uvedl, že tyto podklady posuzovat nemůže. Jedinými důkazy jsou podle něj oznámení od věcně příslušných oddělení policie o spáchání přestupku a vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Takové oznámení nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, jehož se týká, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Blokové řízení je velmi specifické, toto konstatování však nemůže omluvit nedostatky, které z hlediska zákonných požadavků nese rozhodnutí v něm vydané. V této souvislosti žalobce odkázal jak na rozhodnutí v blokových řízeních, jež dle rozsudku Nejvyššího správního soudu nesplňují dostatečnou individualizaci skutku, tak na rozhodnutí vydané v blokovém řízení, které zákonné požadavky naplnilo. Z toho je zřejmé, že i v blokovém řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se zákonem tak, aby bylo zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo dojít k jeho spáchání, dle jakého ustanovení zákona byl kvalifikován, a jaká zákonná povinnost byla porušena. Z rozhodnutí by též měly být patrné údaje o osobě přestupce. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a se správností rozhodnutí, je naprosto nesprávný. Za správnost rozhodnutí správního orgánu nemůže odpovídat přestupce. Současně po přestupci není možné vyžadovat takovou znalost práva, aby mohl posoudit správnost rozhodnutí a upozornit na případnou nesprávnost.

4. Žalobce dále poukázal na některé typy nezpůsobilých podkladových rozhodnutí. Z rozhodnutí by mělo být v první řadě patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. V případě překročení nejvyšší povolené rychlosti tak je nedostatečným popis „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“. V situaci porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem pak nepostačuje popis přestupku ve formátu „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“ Z vydaného rozhodnutí musí být zřejmé, že přestupce porušil tuto povinnost za jízdy a jako řidič motorového vozidla a ne coby spolujezdec. Co se týče popisu místa spáchání přestupku, mělo by na jeho základě být možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci, neboť v takovém případě by měl být přestupce trestán podle zákona o přestupcích a nikoli podle zákona o silničním provozu. Údaje v rozhodnutí by též měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, aby byly zřejmé okolnosti daného přestupku a aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno.
5. U některých pokutových bloků, které byly v daném případě podkladem pro rozhodnutí správních orgánů, a to konkrétně u bloků ze dne 16. 2. 2016, 22. 3. 2016, 25. 4. 2016 (správně 23. 4. 2016; *pozn. soudu*) a 14. 7. 2016, žalobce shodně brojil proti chybnému označení právní kvalifikace jako „*125c/1f8*“, „*125c/1f4*“, „*125c/1k*“, „*§22/1 z.č. 361/2000 sb*“, „*§18/4 z.č. 361/2000 sb*“ či „*§6/1a z.č. 361/2000 sb*“, poukázal na vyvstávající pochybnosti o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokových řízeních vydal, neboť není patrné, zda k přestupkovým jednáním mělo dojít na místech veřejně přístupných, soukromých či na pozemních komunikacích, namítl též, že nejsou seznatelná jednoznačná místa spáchání přestupků, přičemž nepostačí pouhé uvedení obce či její části, není uvedena ani kilometráž komunikace. Jednotlivé popisy skutků pak jsou ve formátu „*přednost*“, „*rychlost*“, „*RJ*“, „*pásy*“.
6. Předmětné pokutové bloky tedy nebyly pro záznam bodů způsobilé, neboť přestupky v nich nejsou vymezeny jako konkrétní a individualizovaná jednání. Tento nedostatek přitom nelze zhojit ani přípustností strohých a zkratkovitých formulací. Bez důvodných pochybností tak není patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla v blokovém řízení uložena pokuta.
7. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Ve vyjádření k žalobě ze dne 22. 2. 2018 žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci soudem

9. Soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), bez nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí magistrátu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.
10. Soud považuje za nezbytné, aby v první řadě nastínil závěry plynoucí ohledně problematiky bodového hodnocení porušení povinností stanovených zákonem (§ 123a a násl. zákona o silničním provozu) z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (jeho rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).

11. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, je správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).
12. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsaných v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.
13. V rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74, pak Nejvyšší správní soud tyto úvahy upřesnil ve vztahu k údajům uvedeným v oznámení policie o přestupku tak, že ne každé zpochybnění údajů zakládá povinnost správního orgánu, aby si vyžádal další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je totiž třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Jinak řečeno, správní orgán musí obstarat další podklady prokazující skutečnosti uvedené v oznámení jen tehdy, pokud řidič v námitkovém řízení konkrétně zpochybní oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení, tedy uvede, proč je toto oznámení vadné či neúplné, nebo že a v čem se odchyluje od údajů uvedených v pokutovém bloku (srov. též např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 As 245/2016-44).
14. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, plyne, že pokutový blok (§ 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů pouze tehdy, není-li na něm přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. *„Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena [...]. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“* Současně Nejvyšší správní soud zdůraznil, že *„[ř]ízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů*

nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ať již v podobě rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje.“

15. K uvedenému lze dodat, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, č. 2838/2013 Sb. NSS, je v zásadě jediným přípustným opravným prostředkem proti rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení obnova řízení; i ta ovšem přichází u takového přestupku v úvahu jen v případě, že žadatel neudělil souhlas s uložení pokuty v blokovém řízení. K uvedenému nutno jen podotknout, že kasační soud logicky nemohl brát v úvahu § 101 nového zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.
16. Na základě tohoto závěru Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, potvrdil, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku.
17. Již tento samotný souhrn judikatury dává ve spojení s konkrétními okolnostmi nyní souzené věci odpovědi na řadu tvrzení vznesených v žalobě.
18. Není zejména pravdou, že by magistrát vycházel pouze z oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení. Jak vyplynulo ze správního spisu, na oznámení magistrátu o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu ze dne 18. 7. 2016 zareagoval žalobce tím, že podal námitky proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Námitky směřovaly toliko proti záznamu bodů ze dne 14. 7. 2016. Podáním ze dne 19. 10. 2016 žalobce posléze námitky rozšířil proti všem vyznačeným bodům s tím, že předmětné přestupky nespáchal, neboť byl vždy na jiném místě; současně požádal, aby byly do spisu doplněny kopie pokutových bloků. Magistrát postupoval tak, že si k jednotlivým oznámením o uložení pokuty od policie (městské či státní) vyžádal a posléze též obdržel stejnopisy příslušných pokutových bloků a příkazu. Následně magistrát zaslal žalobci *Vyrozumění o provedené opravě záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče* ze dne 27. 4. 2017, jímž mu sdělil, že uznal jeho námitky proti záznamu 2 bodů ze dne 2. 10. 2012 a tento záznam smazal. Současně však uvedl, že bodové hodnocení žalobce i přes provedenou opravu nadále dosahuje hranice 12 bodů. Posléze pak rozhodnutím ze dne 18. 5. 2017 námitky žalobce zamítl a potvrdil konkrétně označené záznamy bodů provedené na základě oznámení policie. Proti tomuto rozhodnutí žalobce dne 12. 6. 2017 podal blanketní odvolání, jež k výzvě magistrátu doplnil podáním ze dne 5. 7. 2017. Toto odvolání žalovaný zamítl nyní žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 14. 11. 2017.
19. K uvedenému shrnutí nutno uvést, že shromážděné podklady magistrát vzájemně porovnal z hlediska jejich formy i obsahu a svoje zjištění vtělil do odůvodnění rozhodnutí. Tento postup soud zhodnotil jako souladný se zákonem. Posléze uplatněným odvolacím námitkám pak odpovídá odůvodnění nyní napadeného rozhodnutí žalovaného, který uzavřel, že všechny zkoumané bloky obsahují veškeré zákonem požadované náležitosti včetně řádně vyplněných popisů jednání. Žalovaný se zabýval všemi odvolacími důvody.
20. Za této situace nelze žalovanému vytýkat nerespektování odvolacích důvodů či (a to ve vztahu k oběma správním orgánům) ignorování předložených důkazních prostředků spočívajících v rozhodnutích jiných správních orgánů v typově obdobných záležitostech. Na námitky vedené tímto směrem oba správní orgány výslovně reagovaly (viz např. strana 6 rozhodnutí žalovaného). Nutno dodat, že přes typovou podobnost některých

spáchaných přestupků jako v případě žalobce lze shledat řadu skutkových odlišností, které znemožňují použití závěrů těchto jiných správních orgánů ohledně způsobilosti jednotlivých podkladových rozhodnutí na podporu žalobcovy argumentace v nyní souzené věci.

21. Z výše uvedeného je současně zřejmé, že se oba správní orgány zcela v souladu s citovanou judikaturou zabývaly na základě námitek žalobce způsobilostí jednotlivých rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení pro záznam bodů do registru řidičů (nikoli však již jejich správností). Není tedy pravdivé žalobní tvrzení, že tak nečinily, čímž měly postupovat v rozporu s ustálenou praxí jiných správních orgánů a porušit tak zásadu legitimního očekávání.
22. Soud dále ověřil, že všechna žalobcem namítaná oznámení policie o uložení pokuty odpovídají předloženým pokutovým blokům, resp. příkazu. Tato rozhodnutí vydaná (s jednou výjimkou) v blokových řízeních pak obsahují všechny zákonem požadované náležitosti a jsou dostatečným podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Všechny bloky jsou vyplněny čitelně a srozumitelně, osoba přestupce je v každém z nich přesně identifikována, spáchaná přestupková jednání jsou popsána stručným, avšak zároveň jednoznačným a individualizovaným způsobem, a to jak uvedením skutkových okolností, tak odkazem na související ustanovení zákona. Všechny bloky jsou též podepsány žalobcem.
23. I v žalobě žalobce v první řadě na jím uváděných a dokladovaných příkladech spíše znázorňoval, jaká by měla či neměla být zákonná praxe. Zároveň ovšem připojil i konkrétní výtky vůči čtyřem rozhodujícím blokům ze dne 16. 2. 2016, 22. 3. 2016, 23. 4. 2016 a 14. 7. 2016, jež byly podkladem nyní napadených rozhodnutí správních orgánů.
24. Jak uvedeno již výše, ze správního spisu vyplynulo, že magistrát si po vznesení námitek žalobce vyžádal kopie příslušných pokutových bloků. Dle pokutového bloku č. **F 0949815**, série HF/2014, týkajícího se žalobcova jednání dne 23. 4. 2016, byla pokuta ve výši 500 Kč uložena za přestupek dle „§ 125c 1f) bod 4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“ V kolonce „Přestupkové jednání – doba, místo a popis“ je uvedeno: „23. 4. 2016 v 15:50 hod., Trnkova 144a, Brno, RZ: X, VW, ŘP: X, Mag. m. BRNO. Překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci v km/h. Rychlost stanovená 50 naměřená 65 po odečtu 62“.
25. V tomto případě byl žalobce poškozen za překročení nejvyšší povolené rychlosti. Skutek žalobce je popsán dostatečně konkrétně, a to navíc podrobnějším způsobem, který jako souladný se zákonem shledal i Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. Popis skutku obsahuje všechny okolnosti rozhodné pro závěr o spáchání přestupku – je uveden údaj značící možnou maximální povolenou rychlost v daném místě, údaj ukazující rychlost naměřenou žalobci, i údaj značící rychlost naměřenou žalobci při zohlednění odchylky měřicího zařízení.
26. Dle pokutového bloku č. **E 2623722**, série GE/2014, týkajícího se žalobcova jednání dne 16. 2. 2016, byla pokuta ve výši 300 Kč uložena za přestupek dle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“ V kolonce „Přestupkové jednání – doba, místo a popis“ je uvedeno: „13:50, 16. 2. 2016, Třebíč ul. Táborská, § 6/1a) 361/2000 Sb. Řidič nebyl za jízdy připoután bezp. pásem RZ X, Mercedes“. Dle pokutového bloku č. **C 0194433**, série FC/2013, týkajícího se žalobcova jednání dne 22. 3. 2016, byla pokuta ve výši 500 Kč uložena za přestupek dle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“ V kolonce „Přestupkové jednání – doba, místo a popis“ je uvedeno: „22. 3. 2016 v 14:10 hod. Třebíč ul. Koželužská

točna MAD § 6/1/a zák. č. 361/2000 Sb., řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem Mercedes RZ: X“.

27. Z těchto bloků je zřejmé, že správní orgán použil zcela dostačující, přesné a zákonu plně odpovídající formulace skutku včetně odkazu na zákonné ustanovení. Ze skutkových vět je naprosto zjevné, že povinnost být připoután žalobce porušil za jízdy a jako řidič. Ostatně skutečnost, že se žalobce daného jednání dopustil jako řidič za jízdy jasně patrná již ze samotného odkazu na § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť uvedené ustanovení ukládá povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem pouze řidiči motorového vozidla. Možno též dodat, že žalobce ani v žalobě netvrdil, že by byl držitelem příslušného lékařského potvrzení.
28. Dle pokutového bloku č. C 0193839, série FC/2013, týkajícího se žalobcova jednání dne 14. 7. 2016, byla pokuta ve výši 1 000 Kč uložena za přestupek dle „§ 125c 1f8 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“ V kolonce „Přestupkové jednání – doba, místo a popis“ je uvedeno: „14. 7. 2016 v 11.20 hod., Třebíč Komenského nám., § 22/2 z. č. 361/2000 Sb. Řidič nedal přednost v jízdě vozidlu jedoucímu z pravé strany. Ford X“.
29. I v tomto případě je skutek žalobce popsán dostatečně konkrétně. Popis skutku obsahuje všechny okolnosti rozhodné pro závěr o spáchání přestupku spočívajícím v porušení povinnosti dát přednost v jízdě v případech, ve kterých je k tomu řidič povinen, zde konkrétně při jízdě křižovatkou.
30. Celkově je nutno zopakovat, že takové popisy skutků jsou v blokovém řízení zcela postačující. Jsou sice stručné, ale výstižné a jednoznačně popisují okolnosti rozhodné pro závěr o spáchání přestupků, a to plně v souladu se zněním zákonem stanovených skutkových podstat.
31. Ke všem specifikovaným případům je pak možno k námitkám žalobce též konstatovat, že dostatečným a jednoznačným způsobem, a to zejména s ohledem na povahu předmětných přestupků, jsou v dotčených blocích specifikována i místa jejich spáchání. Ve všech případech je přitom tato specifikace konkrétnější (např. odkazem na ulici), než žalobcem uváděná „obec či část obce“. Kilometráž komunikace coby označení místa spáchání přestupku není třeba vymezit, je-li toto místo dostatečně přesně určeno jinak, což se v daných případech stalo. Všechny bloky též obsahují zcela srozumitelné a pochopitelné vymezení použité právní kvalifikace. Žalobcovo lpění na tzv. „správné právní kvalifikaci“ lze považovat za výraz přehnaného právního formalizmu. Z žádného bloku též nevystává apriorní pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž ten který blok vydal, či o veřejné přístupnosti míst, na nichž došlo ke spáchání přestupků, i v těchto ohledech jsou úvahy žalobce zcela formalistní a ryze spekulativní. Ostatně žalobce v průběhu řízení před správními orgány, ani v řízení před soudem plausibilně netvrdil, že by se toho kterého jednání nedopustil. Brojil vždy toliko do formálních náležitostí podkladových rozhodnutí.
32. Soud se tedy ztotožnil se závěrem správních orgánů o způsobilosti předmětných pokutových bloků k záznamu bodů do žalobcovy karty řidiče. Správní orgány postupovaly přesně v limitech své prezkumné působnosti a v souladu s výše uvedeným omezením plynoucím z povahy řízení se též dostatečným a přezkoumatelným způsobem věnovaly námitkám žalobce.

V. Závěr a náklady řízení

33. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
34. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.
35. K věci ještě nutno dodat, že soud sice žalobě přiznal odkladný účinek, důvody uvedené žalovaným ve vyjádření k souvisejícímu návrhu žalobce však shledal relevantními pro případné přednostní projednání věci *ad hoc* dle § 56 odst. 1 část věty za středníkem s. ř. s., jak ostatně naznačil již v příslušném usnesení. Vzhledem k tomu soud rozhodl o věci samé přednostně.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nabytím právní moci tohoto rozsudku pozbývá účinků usnesení ze dne 29. 1. 2018, č. j. 29 A 308/2017-63, jímž Krajský soud v Brně přiznal žalobě odkladný účinek.

Brno 26. března 2018

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu